

Divi Thomae Aquinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impressionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

10 Vtrum angeli sint ex charitate diligendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

etum, quem diligit signa, & effectus dilectionis. ergo de necessitate charitatis est, ut aliquis huiusmodi signa, & effectus inimicis exhibeat.

P 2 Prat. Math. 5. Dominus simul dicit. Diligite inimicos vestros, & benefacite his, qui oderunt vos: sed diligere inimicos est de necessitate charitatis. ergo & benefacere inimicis.

P 3 Prat. Charitate amat non solum Deus, sed etiam proximus: sed * Gregor. dicit in Hom. Pente. quod Dei non potest esse otiosus. magna enim operatur, sielfi definit operari, non est amor. ergo charitas, que habetur ad proximum, non potest esse sine operatione effectu: sed de necessitate charitatis est, ut omnis proximus diligatur, etiam inimicus: ergo de necessitate charitatis est, ut etiam ad inimicos signa, & effectus dilectionis ostendamus.

S ED CONTRA est, quod Matth. 5. super illud, Benefacite his, qui oderunt vos, dicit * glo. quod benefacere inimicis, est cumulus perfectionis: sed id, quod pertinet ad perfectionem charitatis, non est de necessitate ipsius. ergo non est de necessitate charitatis, quod aliquis signa, & effectus dilectionis inimicis exhibeat.

R ESPON. Dicendum, quod effectus, & signa charitatis ex interiori dilectione procedunt, & ci proportionantur. Dilectio autem interior ad inimicum in communione quidem est de necessitate precepti absolute: in speciali autem est non absolute, sed secundum preparationem animi, ut supra* dictum est. Scirgo dicendum est de effectu, & signo dilectionis inimicis exhibendo. Sunt enim quadam signa, vel beneficia dilectionis, quae exhibentur proximis in communione, puta, cum aliquis orat pro omnibus fidelibus, vel pro toto populo aut cum aliquod beneficium impendit aliquibus roti communitatibus. Et talia beneficia, vel dilectionis signa, inimicis exhibentur de necessitate precepti. Si enim non exhiberetur inimicis, hoc pertinet ad luorem vindictae, contraria, quod dicitur Leuit. 19. Non queres ultionem, & non eris memor iniurie ciuium tuorum. Aliaverò sunt beneficia, vel dilectionis signa, quae quis exhibet particulariter aliquibus perlonis. Et talia beneficia, vel dilectionis signa inimicis exhibere non est de necessitate salutis, nisi secundum preparationem animi, ut si subueniatur eis in articulo necessitatis, secundum illud Propt. 25. Si curierit inimicus tuus, ciba illum: sicut, da illi potum. Sed quod prater articulum necessitatis homini beneficia aliquis inimicis exhibeat, pertinet ad perfectionem charitatis, per quam aliquis non solum cauet vinciri a malo, quod necessitatis est, sed etiam vult in bono vincere malum, quod est etiam perfectionis: dum scilicet non solum cauet proprietas, sed illatam detrahi ad odium, sed et propera sua beneficia intendit inimicū pertrahere ad suum amorem. Et per hoc patet respōsio ad obiecta.

ARTICVLVS X.

Vtrum debeamus demones ex charitate diligere.

A D DECIMVM sic proce ditur. Videtur, quod angelos ex charitate non debeamus diligere. Vt enim * August. dicit in lib. de doct. christia. Genera est dilectio charitatis, scilicet Dei, & proximi: sed dilectio angelorum non continetur sub dilectione Dei, cum sint substantiae creatae: nec etiam videatur contineri sub dilectione proximi, cum non continent nobiscum in specie. ergo angeli non sunt ex charitate diligendi.

P 2 Prat. Magis conueniunt nobiscum bruta animalia, quam angelii. Nam nos, & bruta animalia sumus in eodem genere propinquio. Sed ad bruta animalia non habemus charitatem, ut supra* dictum est: ergo etiam neque ad angelos.

P 3 Prat. Nihil est ita proprium amicorum, sicut cō

Ar. 3. huius quæst.
lib. 8. ca. 5.
ante mediū
tom. 5.

lib. 2. c. 30.
post mediū
tom. 5.

q. 23. art. 1.

ad 1.

3 di. 28. art.
3. Et di. 11.
q. 2 ar. 3. q.
3. Et Ro. 13.
i. c. 2. fin.

* cap. 4. par.
4. parum 2
medio.

Ar. præced.
arg. fed. con.
trā. Aug.
lib. 11. cap.
17. tom. 5.

uitere, ut dicitur in 8.* Eth. sed angelii non conueniunt nobiscum, nec etiam eos videre possumus. ergo ad charitatem amicitudinem habere non valens.

S ED CONTRA est, quod * August. dicit in r. de doct. christia. Iana vero si vel cui præbendum anobis est, vel a quo nobis præbendum est officium misericordia, recte proximus dicitur, manifestum est precepto, quo iubemur diligere proximum, etiam sanctos angelos contineri, a quibus multa nobis misericordia impenduntur officia.

R ESPON. Dicendum, quod amicitia charitatis, sicut supra* dictum est, fundatur super cōmunicatioē beatitudinis aeternæ, in cuius participatione communicant cum angelis homines. Dicitur enim Matthæ. 22. quod in resurrectione erunt homines, sicut angelii in celo. Et ideo manifestum est, quod amicitia charitatis etiam ad angelos se extendit.

A D PRIMUM ergo dicendum, quod proximus non solum dicitur communicatione speciei, sed etiam communicatione beneficiorum pertinentius ad vitam aeternam, super qua communicatione amicitia charitatis fundatur.

A D SECUNDVM dicendum, quod bruta animalia conueniunt nobiscum in genere propinquio ratione naturæ sensitivæ, secundum quam non sumus particeps aeternæ beatitudinis, sed secundum mentem rationalem, in qua communicamus cum angelis.

A D TERTIVM dicendum, quod angelii non conueniunt nobis exteriori conuersatione, quæ nobis est secundum sensitivam naturam: conueniunt nam tamen angelis secundum mentem imperfecte quidem in hac vita, perfecte autem in patria, sicut & supra* dictum est.

ARTICVLVS XI.

Vtrum debeamus demones ex charitate diligere.

A D UNDECIMVM sic procedit. Videtur, quod demones ex charitate debeamus diligere. Angelini enim sunt nobis proximi, in quantum communicamus cum eis in rationali mente: sed etiam demones sic nobiscum communicant, quia data naturalia in eis manent integra, scilicet esse, vivere, & intelligere, ut dicit* Dionys. in 4. cap. de diu. no. ergo debemus demones ex charitate diligere.

P 2 Prat. Demones differunt a beatis angelis diffrentia peccati, sicut & peccatores homines a iustis: sed iusti homines ex charitate diligunt peccatores. ergo etiam ex charitate debent diligere demones.

P 3 Prat. Illi, a quibus beneficia nobis impenduntur, debent a nobis ex charitate diligere, tamen proximi, sicut pater ex autoritate* Aug. supra iduca: led demones nobis in multis sunt viles, dum nos tentando nobis coronas fabricant, sicut* Aug. dicit 11. de ciuit. Dei: ergo demones sunt ex charitate diligendi.

S ED CONTRA est, qd dñ 11. 28. Delicitur fedus vel frumentum cū morte, & pactum uestrū cū inferno nō satabit: sed perfectio pacis, & fedis est per charitatem. ergo ad demones, qui sunt in inferni incolæ, & mortis procuratores, charitatem habere non debemus.

R ESPON. Dicendum, quod sicut supra* dictum est, in peccatoribus ex charitate debemus diligere naturam, peccati odire. In nomine autem demonis significatur

Prima Secunda S. Thomas. I 3 natura